

[Krarup.]

ikke efterprøves. Den fremstilles ikke med den fornødne forsigtighed. Ved de videnskabelige forsøg, der udføres — skal jeg nævne et navn her, må jeg vist nævne professor Bendixen som en af de dygtige videnskabsmænd, vi har på dette område — bliver den vaccine, der bruges, altid først kontrolleret ved immunitetsprøver, så at man ved aldeles sikkert, at vaccinen er effektiv. Men desværre er det en kendsgerning, at den vaccine, der udleveres til brug i de almindelige kvægbesætninger, ikke er genstand for denne, som jeg synes meget nødvendige efterkontrol. Dette forhold med efterkontrol af kalvekastningsvaccinen blev for resten indgående drøftet på et møde i Odense den 26. september, hvor der var både dyrlæger og videnskabsmænd og almindelige landmænd tilstede, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede landbrugsminister at have opmærksomheden henvendt på dette højst uheldige forhold. Serumlaboratoriet, der ellers — ellers er måske ikke så pænt sagt — nyder megen anerkendelse for det udmærkede arbejde, det gør, kan ikke være tjent med, at der fra dyrlæger og landmænd fremkommer en så stærk kritik imod det. Et måske lidt drastisk udtryk for, hvordan en landmand tager på den sag, fik jeg forleden dag, da en landmand sagde til mig: Ja, Krarup, det er såmænd ligemeget med den vaccination, hvadenten vi vaccinerer med vaccinen eller med en pilsner, kommer det ud på et. Så langt er vi altså ude, så stor usikkerhed er der med den vaccine. En efterkontrol er nødvendig. Det danske landbrug, som gerne vil gøre det arbejde og bringe de ofre, der er nødvendige for at få bugt med kalvekastningen, har et rimeligt krav på, at den vaccine, der er dets bedste hjælp til at nå målet, i enhver henseende er fejlfri og effektiv.

Det vil rimeligvis kræve både forøgede udgifter og måske også forøget arbejdsindsats at få den efterkontrol etableret, men i betragtning af de overordentlig store tab, som den smitsomme kalvekastning årlig, ja, man kan godt sige daglig, påfører dansk landbrug, vil de beløb, der kræves hertil, være af ganske underordnet betydning.

Jeg vil være den højtærede landbrugsbrugsminister taknemlig for en udtalelse om dette bestemte forhold og kan endnu engang anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Oluf Johansen: Mit partis ordfører i dette spørgsmål, det ærede medlem hr. Fr.

Kristiansen, er forhindret i at være tilstede, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Når man står overfor en lovgivning som den foreliggende, kan man ikke lade være med i tanken at strejfe ind på, hvad videnskaben i nær forbindelse med det praktiske landbrug har opnået. Store fremskridt på det produktionsmæssige område har givet det praktiske landbrug indsigt og styrke gennem videnskaben, og hvad dansk landbrug har modtaget som støtte og hjælp, når det drejer sig om sygdomsbekæmpelse indenfor virksomhedernes forskellige grene, kan ikke noksom værdsættes.

Ved dette lovforslag er vi inde på et felt, hvor betydningen er uvurderlig. Gennem mange år blev bekæmpelsen af kvægtuberkulosen et stort arbejdsfelt. Det praktiske landbrug organiserede sig og tog den hjælp og støtte, som kunne opnås gennem videnskabens bistand. Vi er nu inde på det næste felt, den smitsomme kalvekastning. Men der er en tredje faktor: samfundet, der også viser interesse for bestræbelserne, dels gennem lovens regler; dels gennem den økonomiske støtte, der på forskellig måde må anses for både rimelig og forsvarlig. Opgaven er så betydelig, at den må påkalde alles interesse, for at man kan opnå det mest mulige.

Ved dette lille lovforslag drejer det sig ikke om fastlæggelse af nye hovedlinier, men blot om en forlængelse, dog på den måde, at lovgivningen nu gøres permanent, og vi kan fra vor side tilsige vor medvirken til lovforslagets fremme i det høje landsting.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Da landbrugsministeren er optaget ved forhandlinger i folketinget, skal jeg i hans sted takke for den tilslutning, ordførerne har givet til dette lovforslags gennemførelse.

Jeg synes, det store i denne lovgivning gennem årene har været, at den på afgørende måde har vist os, hvad godt der kan komme ud af en lovgivning, der er en kombination af statens og de privates indsats, idet man, når disse faktorer trækker på lige hammel, kan nå forbløffende resultater, således som det nu er sket med hensyn til udryddelsen af tuberkulose hos kvæg, som praktisk talt er 100 pct.s. Der er ingen tvivl om, at man, hvis denne linie fortsættes, ad åre vil kunne nå det samme resultat i henseende til udryddelse af smitsom kalvekastning.